

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectio s[e]c[und]a.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Qui. n[on] cur. a[n]. In c[on]tra terra
 eruit sonus eor[um]: et in fines or
 bis terre verba eor[um]. **ps.** Ce
 li enar. **a[n].** Clamauerunt iu
 sti et d[omi]n[us] exaudiuit eos. **ps.**
 Benedicā. **a[n].** Constitues
 eos principes sup[er] omnē terrā
 memores erūt nom[in]is tui d[omi]n[us].
ps. Eructauit. **p.** In omnes
 terram. **Sermo beati aug[ustini].**
Hoc est precep[er]unt meū vt diligat[ur] in
 uicem: sicut dilexi vos. Siue
 dicatur preceptum siue man
 datum ex vno greco vtrunq[ue]
 interpretatur quod est entole
 Jam vero istam sententiam
 antea dixerat. de qua me vob
 vt potui disputasse meminif
 se deberis. Ibi ei sic ait. Hā
 datū nouū do vobis vt dili
 gatis inuicē sicut dilexi vos.
 vt et vos diligatis inuicem.
 Huius itaq[ue] mandati repe
 titio cōmendatio ē nisi q[ui] ibi
 mandatu[m] inquit nouum do
 vobis: hic ait: hoc est inq[ui]t mā
 datum meum: ibi tanq[ue] non
 fuerit ante tale mandatum:
 hic tanq[ue] non sit aliud ei[us] mā
 datū. **R.** Ecce ego mitto vos
 sicut oues in medio luporum.
 dicit d[omi]n[us]. Estote ergo prudē
 tes sicut serpentes et simplices
 sicut columbe. **p.** Dū lucē ha
 beris credite in lucē vt filij lu
 cis estis. Estote. **Lectio sc[un]da.**
Sed ibi d[omi]n[us] est nouum ne i

vetustate n[ost]ra pseueremus.
 hic dictum est meum: ne cōtē
 nēdū putem[us]. Quid at h[ic] ita di
 cit h[oc] ē mādatū meū velut h[ic]
 sit aliud: q[ui]d putam[us] fr[atr]es mei
 Nunquid non solum eius de
 ista dilectione mādatū est q[ui]
 diligamus inuicē. Nonne et
 aliud mātus vt diligam[us] de
 um. Aut p[ro] de sola nobis d[omi]n[us]
 lectōne deus mandauit vt as
 lia nō inquiram[us]. Tria certe
 cōmendat ap[osto]lus dicens. Ha
 nēt aut[em] fides spes charitas:
 tria hec: maior aut[em] hor[um] chari
 tas. Et si in charitate hoc est
 in dilectione concluditur duo
 illa p[re]cepta: maior tamē dicta
 est esse non sola. **R.** Sol
 lite iugū meum sup[er] vos dicit
 d[omi]n[us] et discite q[ui]a mitis sum et
 humilis corde. Iugū est me
 um suauē est et onus meum le
 ue. **p.** Et inuenietis requies
 animab[us] vestris. **In. Lectio t[er]cia.**
De fide igitur nobis q[ui] mit
 ta mandata sunt: q[ui] multa d[omi]n[us]
 spe: quis potest cūtra collige
 re: q[ui]s enūerādo sufficere. S[ed]
 intueatur q[ui]d ait idē ap[osto]lus. Ple
 nitudo igit[ur] legis ē charitas.
 Ubi g[en]t[er] charitas ē q[ui]d ē q[ui]d pot
 sit deesse: vbi aut[em] non est q[ui]d ē
 quod possit prodesse. demon
 credit: sed nec sperat nec dili
 git. Qui vero nec credit nec di
 lit: sperat aut[em]: frustra q[ui]dem
 sperat: sed tamen potest spera